

ben ik daar niet zo een voorstander van. Een danscarrière is niet erg theoretisch en een beroepskeuzetest geeft dan niet altijd de meest betrouwbare oplossing. Wat ik wel eens wil gebruiken is een belangstellingstest, al was het alleen maar om de danser te confronteren met wat er buiten het dansvak bestaat. Maar meestal heeft de danser wel een idee van welke richting hij uit wil.

In de loop der jaren heeft Paul Bronkhorst dansers op de meest uiteenlopende plaatsen zien terechtkomen: dat varieert van wijnimporteur tot buschauffeur, twee mensen die rechten studeren, schoonheidsspecialisten,...

Transitie, wat?

Het doel van het Omscholingsfonds is tweeledig: de dansers een behoud van inkomen verzekeren en een prikkel tot omscholing geven.

In de eerste plaats wordt het de danser financieel mogelijk gemaakt zich te heroriënteren en om in zijn levensonderhoud te voorzien tijdens de aanloop naar een tweede carrière. Reeds een half jaar voor het einde van de danscarrière kan de danser aanspraak maken op een soort 'betaald verlof'. Zo heeft de danser met behoud van loon zes maanden de tijd om na te gaan wat hij wil gaan doen. Na het einde van de danscarrière valt de danser terug op een werkloosheidsuitkering, maar omdat deze uitkering niet voldoende blijkt, heeft het Omscholingsfonds het volgende voorzien: de eerste 6 maanden vult het Fonds de uitkering aan tot 85 procent van het laatste loon, het volgende jaar tot 75 procent en de daaropvolgende twee jaar tot 65 procent. Gedurende vier jaar garandeert het Omscholingsfonds de ex-danser een leefbaar inkomen. Toch betekent de koppeling van dit gewaarborgd inkomen aan de sociale zekerheid een probleem, want ook de sociale wetgeving ter zake moet nu worden nageleefd: zo wordt de werkloze verplicht een aantal keer per maand te solliciteren.

'We hebben kunnen bereiken dat de ex-dansers worden vrijgesteld van de sollicitatieplicht vanaf het ogenblik dat ze zich herscholen, zo kunnen ze binnen de gehele uitkeringsduur ongestoord hun opleiding afmaken. Wat ik nog als nadeel zie is dat mensen, wanneer ze nog niet weten wat ze willen gaan doen, wel reeds aan de sollicitatieplicht onderworpen zijn. Maar totnogtoe kan je op het niveau van de bedrijfsregeling heel soepel opereren. Als ze zien dat wij heel veel investeren, dat de overheid investeert, dat de dansers en de gezelschappen bijdragen leveren, dan kan het ministerie van Sociale Zaken daar ook in tegemoetkomen, omdat de dansers op termijn minder gebruik zullen maken van de sociale zekerheid in haar geheel. Dan heb ik het niet

Valerie Valentine in: 3 Solo's by Jan Fabre / Laurent Philippe

over vijf jaar, maar over de rest van hun arbeidsrechtelijke carrière.'

Daarnaast kan de danser ook steeds een beroep doen op het Omscholingsfonds voor het verkrijgen van een studiebeurs of rentelastvergoeding tot 5000 gulden gedurende maximaal vier jaar. 'Het Omscholingsfonds stelt geen eisen in verband met de opleiding. Iedere aanvraag wordt behandeld in het bestuur van de omscholingsregeling. In het verleden zijn wel eens wat aanvragen afgewezen, maar dat was eerder omdat men een opleiding in het buitenland wilde volgen die ook bij ons voorzien was. Anderzijds is de studiekostenvergoeding ook redelijk flexibel omdat het bestuur er alle begrip voor heeft dat niet iedereen als hij 34 is in een klas met 18-jarigen wil gaan zitten.

Wat ook voorkomt is dat men een opleiding wil gaan doen voor iets waar geen opleiding voor bestaat. Dan worden studiereizen georganiseerd om te gaan kijken hoe het in de praktijk gebeurt. Ook dat wordt vergoed door het Omscholingsfonds. Het doel is de dansers te helpen bij heroriëntatie, na te gaan wat ze willen gaan doen, en dat wordt breed geïnterpreteerd.'

Hoewel beide voorzieningen vier jaar gelden, moeten deze los van elkaar worden gezien. Zo kan men reeds een studiebeurs of rentelastvergoeding ontvangen tijdens de danscarrière, zolang men aan de voorwaarden voldoet.

Transitie, hoe?

In de tien jaar dat het sod bestaat hebben zich zo'n zevenhonderd dansers aangesloten.